แม้ต้องเดินไปเพียงลำพัง ฉันก็จะไป

[ไทย]

سأقطع الطريق ولو بوحدي : قصة إسلام الأخت سوخ

[باللغة التايلاندية]

เว็บอันนิสาอ์ www.annisaa.com

موقع النساء

ตรวจทาน: ซุฟอัม อุษมาน

مراجعة: صافي عثمان

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

islamhouse.com

แม้ต้องเดินไปเพียงลำพัง ฉันก็จะไป

โดย Sukh

ฉันเกิดมาในครอบครัวที่นับถือพุทธแท้ๆ เรียนหนังสือมัธยมต้นในโรงเรียนที่เป็นคาธอลิก เรียนมัธยมปลายในโรงเรียนที่เป็นคริสเตียน และเรียนไบเบิ้ลวันละหนึ่งชั่วโมงมาตั้งแต่เล็กจนโต

เพราะอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน แต่ถึงแม้จะต้องอ่านต้องท่องทุกวัน น่าประหลาดใจที่ตอนนั้นฉันไม่สนใจจะทำความเข้าใจกับมันมากนัก เพราะลึกๆ แล้วฉันรู้ว่า มีสิ่งหนึ่งหรือใครคนหนึ่ง **"เพียงผู้เดียว"** ที่ยิ่งใหญ่กว่ามนุษย์คนไหนๆ หรือวัตถุใดๆ เป็นผู้กำหนดชีวิตเราอยู่

ฉันผ่านชีวิตมา ๓๒ ปีโดยไร้หลักยึด รู้สึกเสมอว่าชีวิตขาดบางอย่างไป โลกนี้ไม่มีสิ่งใดน่าสนใจ และความตายเป็นเรื่องน่าหวาดกลัว ฉันลอยละล่องไปในชีวิตอย่างไม่มีจุดหมาย ไม่มีที่มาที่ไป จนวันหนึ่ง ธุรกิจของทางบ้านบังคับให้ฉันต้องคุมคนงานไปตกแต่งโรงแรมที่ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

วันเดินทางตรงกับคืนวาเลนไทน์พอดี ฉันนั่งบูดบึ้งหงุดหงิดอยู่บนเครื่องบิน คนอื่นๆ ฉลองวันแห่งความรักกัน แต่ฉันกลับต้องนั่งบนเครื่องบิน เดินไปทางไปยังประเทศบ้าๆที่ฉันไม่รู้จักมาก่อนเลยด้วยซ้ำ ฉันอยากฉลองวาเลนไทน์เหมือนคนอื่นๆ บ้าง...

เมื่อไปถึง ฉันเริ่มต้นทำงานท่ามกลางผู้คนและวิถีชีวิตที่ฉันไม่คุ้นเคย ภาษาที่ฉันฟังไม่เข้าใจ แต่รู้สึกคุ้นหูอย่างประหลาด แต่ฉันรู้อย่างหนึ่งว่าถ้าฉันออกไปเดินตลาด ตอนเที่ยงและบ่ายจะมีช่วงเวลาที่อยู่ๆ คนก็หายเงียบไปหมดทั้งถนน เหลือแต่คนแปลกถิ่นอย่างฉันเดินอยู่อย่างงงๆ ว่าผู้คนที่นี่เขาหายไปไหนกัน และเมื่อตั้งคำถามกับคนท้องถิ่น ก็ได้รู้ว่า **"เขาไปละหมาดกัน"**

ตอนนั้นชีวิตฉันไม่รู้จักมุสลิมแม้แต่คนเดียว ฉันเริ่มสงสัยว่าอะไรหนอที่ทำให้คนทั้งประเทศนี้และประเทศข้างเคียง ลุกขึ้นมาทำตัวอยู่ในกรอบกฎเกณฑ์เดียวกันหมดได้ ฉันเริ่มสังเกตการใช้ชีวิตของเขาเหล่านั้นอย่างประทับใจ

หลังจากนั้นเมื่อฉันกลับเมืองไทย กลับมาทำงานแปลที่เป็นอาชีพหลักของฉัน ความสนใจที่มีเป็นทุนเดิมทำให้ฉันบอกกับเจ้านายว่า **"พี่คะ ถ้ามีงานเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม ขอหนูทำนะคะ"** ตอนนั้นเป็นช่วงใกล้เดือนเราะมะฎอน(เดือนแห่งการถือศีลอด)พอดี แล้วฉันก็ได้ทำจริงๆ สารคดีเรื่องแรกที่ฉันได้ทำชื่อว่า **"Muhummad, legacy of the prophet"** เรื่องที่สองชื่อว่า **"Inside Mecca"**

ฉันใช้วิธีศึกษาทางลัด โทรหาพี่ชายมุสลิมีนคนเดียวที่ฉันรู้จักในตอนนั้น เพื่อขอคำแนะนำ สารคดีสองเรื่องนั้นกลายเป็นวิชา Intro to Islam ของฉันไปโดยปริยาย ฉันรู้จักอิสลามมากขึ้น รู้จักวิถีชีวิตแบบมุสลิมมากขึ้น หนังสือเล่มแล้วเล่มเล่าที่ฉันเปิดอ่านจนจบ เข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง เว็บไซต์มากมายที่เปิดเข้าไปดู ไปนั่งฟังอาจารย์บรรจงสอนที่สันติชน ฉันพิศวงกับสิ่งที่ได้ค้นพบ นี่

แหละที่ฉันต้องการมานาน คือความเชื่อที่มีหลักการ แม้จะเต็มไปด้วยกฎระเบียบที่ดูเหมือนจะทำไม่ได้ แต่ฉันก็เริ่มทำไปทีละอย่าง เพิ่มขึ้นทีละข้อ แน่ล่ะ เพื่อนๆ ล้อเลียนฉันตลอดเวลา ยังดีที่ไม่มีปัญหากับทางบ้าน เพราะที่บ้านยอมรับการตัดสินใจของฉันเสมอ

แต่ในใจฉันมุ่งมั่นแล้วว่า ฉันจะรับอิสลาม ฉันจะเดินไปหาอัลลอฮฺ และถึงแม้เส้นทางที่ฉันกำลังจะเดินไปนี้ ไม่มีใครเห็นด้วยหรือเดินไปกับฉันเลยแม้แต่คนเดียว ฉันก็จะยังเดินต่อไป โดยไม่หันกลับมามองเส้นทางเดิมอีกแล้ว

จนถึงวันนี้ เกือบสี่ปีผ่านไป ฉันเป็นมุสลิมมะฮฺเต็มตัว ฉันภูมิใจที่จะบอกใครๆว่าฉันเป็นมุสลิม ฉันไม่เหงาอีกแล้ว เพราะรู้ว่าอัลลอฮฺทรงอยู่กับฉันเสมอ พระองค์ไม่เคยมองข้ามสิ่งต่างๆที่ฉันทำ ทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดี ฉันไม่กลัวความตาย เพราะรู้ว่าที่นั่นคือบ้านที่แท้จริงของฉัน ดุนยานี้เป็นเพียงแค่ทางผ่าน ฉันจึงไม่ยึดถือยึดมั่นกับสิ่งใดมากนัก ฉันบอกกับตัวเองทุกวัน ว่า ..

ฉันภูมิใจที่ได้เป็นบ่าวของอัลลอฮฺ ...

http://www.annisaa.com/forum/index.php?topic=432.0

http://www.iqraforum.com/forum2/index.php?topic=173.0